

Art. 54. Jeżeli wyrokiem sądu I instancji zostanie zasądzony:

- a) żołnierz na karę wydalenia z wojska lub z marynarki wojennej albo na karę wolnościową, która w myśl kodeksu karnego wojskowego pociąga za sobą wydalenie z wojska lub z marynarki wojennej,
 - b) oficer na karę wydalenia z korpusu oficerskiego albo na karę wolnościową, która w myśl kodeksu karnego wojskowego pociąga za sobą wydalenie z korpusu oficerskiego,
- zawiesza się uposażenie lub żołd w całości od najbliższego terminu ich płatności po zapadnięciu wyroku sądu I instancji.

Właściwy dowódca Okręgu Korpusu (równorzędnym) może jednak przyznać rodzinie żołnierza zawodowego zasiłek, płatny miesięcznie zgóry, do wysokości 1/5 części uposażenia.

W przypadku prawomocnego uwolnienia od oskarżenia, następuje wypłata zawieszonego uposażenia po potrąceniu zasiłku, jeśli był on wypłacony. Natomiast w przypadku:

- a) utrzymania w mocy wyroku sądu I instancji następuje całkowita utrata prawa do uposażenia lub żołdu; nie przysługuje też skazanemu prawo do zwrotu zawieszonego uposażenia lub żołdu w myśl ust. 1;
- b) prawomocnego orzeczenia innej kary, niż wymienionej w ust. 1, skazany otrzymuje uzupełnienie uposażenia lub żołdu do wysokości, wskazanej w art. 51, chyba że orzeczono degradację, w którym to przypadku stosuje się art. 53 ust. 2.

Art. 55. Darowanie aktem łaski Prezydenta Rzeczypospolitej kary lub jej skutków, nie powoduje przywrócenia zasądzonemu prawa do uposażenia lub jego części zawieszonej z powodów, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem.

Art. 56. Uchylenie w drodze wznowionego postępowania karnego albo honorowego mocy prawnej prawomocnego wyroku sądowego lub orzeczenia oficerskiego sądu honorowego, pociągającego dla żołnierza w myśl rozporządzenia niniejszego utratę prawa do uposażenia w całości lub części i uwolnienie całkowite żołnierza od oskarżenia we wznowionem postępowaniu karnem lub uniewinnienie całkowite we wznowionem postępowaniu honorowym — powoduje wypłatę utraconego uposażenia lub zawieszonej jego części.

Nie następuje jednak wypłata utraconego uposażenia lub zawieszonej jego części, gdy w drodze wznowionego postępowania karnego lub honorowego zapadł wyrok lub orzeczenie skazujące żołnierza na jakąkolwiek bądź karę, chociażby nawet nie pociągającą w myśl niniejszego rozporządzenia utraty lub zawieszenia uposażenia.

Rozdział VIII.

Przedawnienie roszczeń.

Art. 57. Roszczenia osób, wymienionych w art. 1, do Skarbu Państwa, wynikające z tytułu uposażenia, przedawniają się po upływie lat trzech od dnia powstania odnośnego tytułu prawnego.

Bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność, przedsięwziętą przez te osoby w celu ustalenia lub dochodzenia wierzytelności, jeżeli Skarb Państwa został o tych czynnościach zawiadomiony.

Rozdział IX.

Postanowienia końcowe.

Art. 58. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Art. 59. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r.

Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 września 1927 r. w sprawie uposażenia szeregowych nadterminowych w marynarce wojennej (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 751), tudzież wszystkie inne przepisy w sprawach unormowanych rozporządzeniem niniejszem.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań
Religijnych i Oświecenia Publicznego:
J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow - Klukowski
Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*
Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

665.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 28 października 1933 r.

o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Rozporządzenie niniejsze normuje uposażenie sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, prokuratorów oraz aplikantów i asesorów sądowych.

Art. 2. Ustanawia się 4 grupy uposażenia zasadniczego według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych
I	1.100
II	800
III	575
IV	425

Art. 3. Rada Ministrów ustali zasady zaszerzowania sędziów i prokuratorów do grup uposażenia, wyszczególnionych w art. 2, zaś aplikantów i asesorów sądowych do grup uposażenia, wyszczególnionych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663).

Art. 4. Postanowienia art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1—4, art. 6—8 i art. 10—22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) stosują się odpowiednio do sędziów i prokuratorów, oraz aplikantów i asesorów.

Art. 5. Osoby, wymienione w art. 1, które w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego pozostają w służbie państwowej, otrzymują uposażenie w wysokości, wynikającej z rozporządzenia niniejszego niezależnie od dotychczasowej wysokości grupy i kwoty uposażenia.

Art. 6. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Skarbu.

Art. 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc obowiązującą ustawa z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) wraz ze wszystkimi zmianami i wszystkie inne przepisy w sprawach unormowanych rozporządzeniem niniejszym.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań
Religijnych i Oświecenia Publicznego:

J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow-Klukowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *M. Borkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Pocht i Telegrafów: *Kaliński*

666.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 28 października 1933 r.

o uposażeniu oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Rozporządzenie niniejsze normuje uposażenie oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej.

Art. 2. Oficerowie i szeregowi Policji Państwowej i Straży Granicznej otrzymują uposażenie według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych
I	1.000
II	700
III	500
IV	430
V	335
VI	270
VII	240
VIII	200
IX	180
X	160
XI	150

Art. 3. Rada Ministrów ustali zasady zaszerzowania oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej do grup uposażenia, wyszczególnionych w art. 2.

Art. 4. Oficerom i szeregowym Policji Państwowej i Straży Granicznej władna jest Rada Ministrów przyznać dodatki uzasadnione warunkami lokalnymi.

Art. 5. Rada Ministrów władna jest przyznać oficerom i szeregowym Policji Państwowej i Straży Granicznej dodatki służbowe, uzasadnione szczególnymi właściwościami służby.

Art. 6. Postanowienia art. 6, 7 i art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) stosuje się odpowiednio do oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej.

Art. 7. Oficerom Policji Państwowej i Straży Granicznej przy pierwszej nominacji przyznaje się na wykupowanie jednorazową kwotę w wysokości 430 zł, a po upływie dwu lat od tej nominacji przyznaje się co roku dodatek na uzupełnienie wykupowania w wysokości rocznej 215 zł.

Szeregowym Policji Państwowej i Straży Granicznej przyznaje się wykupowanie na koszt Skarbu Państwa.

Art. 8. Postanowienia art. 10, 11, 12, art. 13 ust. 1, art. 14, 15, 16, 17, 18 i 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) stosuje się odpowiednio do oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej z tem, że ostatni ustęp art. 19 będzie w tym zakresie obowiązywał w następującem brzmieniu:

„Jeżeli oficer lub szeregowy Policji Państwowej i Straży Granicznej zginął w czasie pokoju podczas pełnienia służby i nie odnajdzie się najpóźniej w ciągu roku od daty zaginięcia, rodzina zaginionego traci prawo do uposażenia, otrzymuje natomiast tymczasowe zaopatrzenie w myśl obowiązujących przepisów. W wyjątkowych przypadkach Rada Ministrów władna jest ten termin przedłużyć”.

Art. 9. Postanowienia art. 20, art. 21 ust. 1—4, art. 22 i 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospo-